

УПУТСТВО ЗА ЦИТИРАЊЕ
ИЗВОРА ПРЕМА АПА СТИЛУ
за студенте Факултета безбедности

Приредили: Милан Липовац и Марко Ракић

Који је циљ овог упутства?

Циљ упутства за цитирање према АПА стилу је да се студентима свих нивоа и врста студија на Факултету безбедности приближе и на конкретним примерима појасне начини цитирања најчешће коришћених типова референци у друштвеним наукама. Корист од стандардизованог начина писања академских радова, али и форме у којој се ти радови представљају могу имати, како студенти, тако и сарадници и наставници који би требало да оцењују радове студената. Зато нам је била намера да студентима Факултета безбедности, у форми кратких одговора на питања, дамо основна упутства за правилно цитирање извора који су коришћени при писању академских радова.

Шта су академски радови?

Академски радови чине врсту научно-истраживачких радова које израђују студенти у оквиру предиспитних и испитних обавеза, али и са циљем стицања академског звања на одређеном нивоу и врсти студија. Есеј, семинарски, дипломски, специјалистички, мастер и докторски радови јесу како квалитативно, тако и квантитативно различити типови академских радова, али имају и одређене заједничке карактеристике које се односе на форму и садржај, јер студенти при њиховој изради морају да следе основна правила академског писања.

Шта је цитирање?

Правила академског писања подразумевају и цитирање, односно адекватно коришћење идеја, као и ширих садржаја изнетих у другим радовима или изворима који су од значаја за наш рад. Аутори су у обавези да прецизно, јасно и веродостојно представљају туђе резултате, аргументе, ставове, идеје и закључке. Ови захтеви се остварују преузимањем делова из туђих радова и стандардизованим означавањем у нашем раду, како у самом тексту или фусноти (футноти, енг. *footnote*)¹, тако и навођењем комплетне идентификације цитираног извора у списку коришћене литературе на крају нашег рада.

Зашто је важно правилно цитирање?

Корист од правилног цитирања је вишеструка, а може се огледати у упућивању на друге научне радове који представљају теоријску или методолошку основу нашег рада. Цитирање даје кредибилитет нашем раду, јер показује његову научну утемељеност, односно систематизованост у оквиру постојећег фонда научног знања.

Свакако најважнији аспект цитирања је могућност да истраживач недвосмислено издвоји и истакне туђи и сопствени научни допринос у научном, односно академском раду.

* На овом месту треба поменути и да индекс цитираности представља показатељ заинтересованости академске заједнице за неког научника и/или његов рад, али и индикатор утицаја (позитивног или негативног) који тај аутор и/или његов рад имају у научно-истраживачкој делатности. Цитирање је критеријум и за испитивање утицајности научних часописа, који се на основу индекса цитираности сврставају у одређене категорије (M21, M22, M23, M24, M51, M52 и M53).

¹ Простор на дну странице где уносимо додатне напомене, сугестије и препоруке читаоцима.

Зашто је важно правити разлику између туђег и сопственог научног доприноса?

Избегавањем навођења референци за идеје или делове текста које преузимамо од другог аутора, упуштамо се у облик интелектуалне крађе, односно научни плагијат, што у академској средини угрожава професионалну репутацију и научни кредибилитет. Приказивање туђег рада или дела туђег рада као властитог није опасно само по професионални развој, већ представља кршење ауторских права дефинисаних Законом о ауторском и сродним правима ("Сл. гласник РС", бр. 104/09, 99/11 и 119/12).

Са друге стране, правилним навођењем коришћених извора развијамо културу цитирања и коректан колегијални однос са другим ауторима од којих, по добром академском обичају, захтевамо исто.

Шта је то што се (уз обавезно навођење извора) може преузимати из туђих научних радова?

Из туђег научног рада се може преузимати готово све, а најчешће су то методе, технике, инструменти и резултати истраживања, као и теоријска становишта, аргументи, ставови, идеје. Могу се преузимати и закључци других аутора, са којима се можемо или се не морамо слагати, а који ће бити основа за развијање научне дискусије у нашем раду.

Који су начини цитирања других радова?

Три основне врсте цитирања других радова су: 1) изворно преношење (дословно цитирање, енг. *quoting*), 2) парафразирање (препричавање, енг. *paraphrasing*) и 3) сажимање (резимирање, енг. *summarizing*).

1) Изворно преношење, односно дословно цитирање је тачна репродукција речи које су написане у другом раду. Уколико је оригинални текст тешко преформулисати или је формулисан на такав начин да је потребно сачувати аутентичност, онда се тај део текста најчешће дословно цитира уз обавезно стављање знакова навода и броја странице са које је преузет. Извор из којег смо преузели део морамо навести и на самом крају рада у списку референци.

ПОТПУНА ИДЕНТИФИКАЦИЈА КОРИШЋЕНОГ ИЗВОРА (према АПА стилу):

Wolfers, A. (1952). "National Security" as an Ambiguous Symbol. *Political Science Quarterly* 67(4). 481-502.

ОРИГИНАЛНА РЕЧЕНИЦА ИЗ РАДА:

„... security, in objective sense, measures the absence of threats to acquired values, in a subjective sense, the absence of fear that such values will be attacked...”

"...безбедност, у објективном смислу, мери одсуство претњи по стечене вредности, а у субјективном смислу, одсуство страха да ће те вредности бити нападнуте..."

ПРИМЕР ИЗВОРНОГ ПРЕНОШЕЊА

Арнолд Волферс међу првима уочава двозначност појма безбедности и истиче да „безбедност, у објективном смислу, мери одсуство претњи по стечене вредности, а у субјективном смислу, одсуство страха да ће те вредности бити нападнуте“ (1952: 485).

2) Парафразирање неке реченице (или већег дела текста) из другог рада подразумева препричавање својим речима које је у истом обиму као и оригинална реченица. За разлику од директног цитирања, парафразирани текст се не пише у наводима и не означава се бројем странице на којој се оригинална реченица налази. Међутим, обавезно је да се потпуна идентификација парафразиране референце наведе на крају рада у списку коришћене литературе.

ПРИМЕР ПАРАФРАЗИРАЊА

Поједини аутори разликују две димензије безбедности, објективну и субјективну. Објективна димензија подразумева реално одсуство претњи по остварене вредности, док субјективна представља одсуство страха да остварене вредности могу бити угрожене (Wolfers, 1952).

3) Сажимање се односи на сажето представљање идеја или делова рада сопственим речима, при чему се сажети текст не означава наводницима, нити се наводи број страница. Извор који се сажето представља у тексту такође се наводи на крају рада у списку референци.

ПРИМЕР САЖИМАЊА

Значај субјективне перцепције безбедности први је уочио Волферс правећи разлику између безбедности у објективном и субјективном смислу (1952).

* Аутоцитат је посебна врста цитирања (изворног преношења, парафразирања или сажимања) која се јавља у две варијанте: аутоцитат рада и аутоцитат часописа. Аутоцитат рада подразумева цитирање сопствених научних радова, док аутоцитат часописа подразумева цитирање радова из научног часописа у којем објављујемо наш научни рад.

Из којих делова се састоји цитат?

Цитат се, условно речено, састоји из три формална дела: 1) део садржаја другог рада који се наводи (дословно цитира, парафразира или сажима); 2) делимична идентификација коришћене референце у тексту или фусноти (у зависности од стила цитирања), као и редни број странице на којој се наведени садржај налази (уколико је реч о дословном цитирању); и 3) потпуна идентификација референце у списку коришћене литературе.

Шта је списак коришћене литературе?

На крају академског рада у посебном делу под насловом „Литература“ (у употреби су и називи: Списак коришћене литературе, Библиографија, Листа референци, Коришћени извори и сл.) наводе се све референце које су цитиране или се на њих упућује у раду. Референце се наводе по презимену аутора азбучним, абецедним или алфабетским редоследом у зависности од тога да ли је рад писан на српском језику ћириличним или латиничним писмом или на неком страном језику.

Списком коришћене литературе обезбеђује се преглед релевантних референци у којима је обрађивана тема од значаја за наш рад и пружа се увид у све изворе на основу којих су

изведени закључци у нашем раду. Читалац на основу списка коришћене литературе добија могућност да прати структуру рада и развија даље истраживање о теми нашег рада.

Који су критеријуми адекватног цитирања?

Осим формалних захтева, који се односе на испуњеност техничких услова и веродостојно преношења оригинала, адекватно цитирање би требало да задовољи и неке квалитативне захтеве. Адекватан цитат мора имати непосредну везу са самом темом рада или његовим делом, мора бити значајан за предмет и циљеве рада. Адекватан цитат треба да има одређену функцију у аргументацији (илустративни или полемички цитат) и треба да буде јасно и логички уграђен у основни текст.

ПРИМЕР НЕАДЕКВАТНОГ ЦИТИРАЊА

„Упркос ужасним изазовима и претњама по мир у свету постоји једна дубока и животворна логика опстанка људског рода која каже да, ако свет жели да траје упркос свим војним, политичким, демографским, еколошким ризицима и нуклеарним претњама, човечанство мора да сарађује и мирољубиво егзистира без обзира на све антагонизме, неповерења, мржњу, различите интересе, личну сујету и војна надметања великих сила. Глобализација света значи да није могуће изоловано постићи безбедност једне државе, колико год она била територијално велика, популацијом богата, економски развијена, војно-технички моћна, јер ризици света све више постају заједнички, а лична безбедност је све мање дељива географски и садржински, те је неопходно удружено и сложено отклањање безбедносних изазова, ризика и претњи. Земље које истински брину за сопствену безбедност морају бити спремне да учествују у заједничкој дипломатији, економији и развоју, а ако је потребно и војној акцији да би заштитиле своје основне интересе и вредности. Арнолд Волферс безбедност дефинише као слободу примене одређених вредности, самим тим као „одсуство претње стеченим вредностима“ (Wolfers, 1952: 485). Глобализација је усуд савременог света, нада планете и сила на коју сви који се озбиљно баве друштвом и историјом морају рачунати као са моћи првог реда и судбином садашњих и поготово будућих генерација.

У врло уској и чврстој узајамној вези са планетарним процесима глобализације одвијају се и радикалне и револуционарне промене у оквиру свих оружаних снага света које су повезане са променом поимања места, улоге и значаја рата, мира и проблема безбедности.“

Иако испуњава формалне захтеве, ово је пример погрешно схваћеног и нетачно цитираног Волферсовог одређења безбедности, које није добро инкорпорирано у основни текст. Овај „цитат“ нема функцију проверавања, односно потврђивања или оспоравања основне идеје рада, него из бочног фрагмента остварује везу са претходном реченицом, као и са радом у целини. Зато је функција овог „цитата“ да буде формални украс, уместо да подстиче теоријску дискусију и аргументује становишта релевантних аутора о (националној) безбедности. Остатак текста је више у форми поетског казивања, него прецизног и научно утемељеног изражавања. Реченице су предугачке тако да се губи поента, које најчешће и нема. Научни допринос је тешко препознати обзиром да се друштвене појаве и процеси само здраворазумски набацују, уместо да се на методолошки заснован начин испитује њихов међусобни однос и унапређује постојећи фонд научног знања.

ПРИМЕР ДОБРОГ ЦИТИРАЊА

„Постоји велики број дефиниција безбедности. Неки аутори су због тога овај појам окарактерисали као „суштински споран концепт“ (Baldwin, 1997: 10-12). У свом основном и најопштијем значењу појам безбедност представља „тежњу ка одсуству претњи“ (Buzan, 1983). По становишту Едварда Колођеја, безбедност се може дефинисати као посебан облик политике, који настаје оног тренутка када су актери спремни да запрете силом или да је употребе како би постигли жељени исход (Kolodziej, 2005). Иако ограничава овај појам на претњу, односно на употребу силе између друштвених актера, оваква дефиниција изузетно је корисна, због тога што безбедност третира као облик политичких односа. Занимљива је и дефиниција Арнолда Волферса, по којој „безбедност, у објективном смислу, мери одсуство претњи по усвојене вредности, док у субјективном значењу она представља одсуство страха да ће те вредности бити угрожене“ (Wolfers, 1952: 485). Волферсова дефиниција је значајана зато што истиче две подједнако важне димензије безбедности, субјективну и објективну. Опште је познато да, како за појединце тако и за друштвене групе, одсуство страха може бити подједнако значајно, ако не и значајније од „објективног“ одсуства претњи. Поред објективног и субјективног дефинисања безбедности постоји и треће интерсубјективно разумевање овог појма. Према овом схватању, безбедност није ни објективна ни субјективна већ интерсубјективна, односно дискурзивна конструкција (Buzan & Hansen, 2010: 33). Другим речима, безбедност је, према оваквом разумевању, говорни чин којим представници државних или неких других власти проглашавају стање угрожености и на основу тога добијају легитимет за предузимање мера које иначе не би биле легитимне.“

Ово је пример изворног преношења Волферсовог одређења безбедности које у потпуности одговара циљу овог дела рада. Цитирањем Волферса, аутор употпуњује преглед постојећих одређења безбедности, даје своје коментаре и развија теоријску дискусију суочавајући становишта релевантних теоретичара. Основни текст је јасан, сажет, прегледан и логички заокружен.

Који су најчешћи стилови цитирања?

Данас постоји више широко прихваћених стилова цитирања, а најпознатији су: АПА, МЛА и Чикаго стил. У употреби су такође и харвардско, ванкуверско и оксфордско реферисање, као и многи други мање познати стилови. Ови стилови цитирања су подједнако легитимни, али ће њихова употреба углавном зависити од преференције издавача публикације, уредништва часописа, универзитета, научног удружења или наручиоца истраживања. У случају академских радова, начин форматирања текста и стила цитирања одређује универзитет, односно факултет.

Да ли у једном академском раду може бити коришћено више стилова цитирања?

Иако постоји више различитих стилова цитирања, у једном академском раду се може користити само један стил. Заправо, изузетно је важно да се једном прихваћен стил цитирања у писању рада доследно примењује, јер се на тај начин омогућава једноставно и прегледно праћење структуре рада, изнетих ставова, као и проналажење извора који су коришћени у истраживању.

Који је најбољи стил цитирања?

У академској заједници не постоји консензус о "најбољем" стилу цитирања, јер сваки поседује одређене предности и недостатке. Поједини стилови су посебно прилагођени садржају и форми радова из сфере природних, друштвених или техничких наука.

Који стил се најчешће користи у друштвеним наукама?

АПА стил представља најчешће коришћену форму навођења референци (извора) у друштвеним наукама. АПА стил (акроним од *American Psychological Association*) развијен је у оквиру Америчког удружења психолога и стандардизован је Приручником² које је до данас објављено у шест издања. При изради овог упутства коришћено је последње издање АПА приручника из 2009. године.

Зашто је АПА стил толико популаран?

АПА стил је један од најбоље документованих система за писање, форматирање и навођење референци, са лако доступним приручником које је прилагођено савременом академском изражавању. За разлику од оних стилова у којима фуснота служи за идентификацију извора уз различите додатне напомене, АПА стилем је простор унутар фуснота предвиђен искључиво за додатне напомене и појашњења аутора, док се скраћена идентификација извора налази у самом тексту одмах након реченице која се цитира, а комплетна идентификација коришћеног извора налази се на крају текста у попису референци.

² *Publication Manual of the American Psychological Association (6th Edition)*. (2009). Washington, D.C.: American Psychological Association.

ПРИМЕРИ НАЈЧЕШЋЕ КОРИШЋЕНИХ ИЗВОРА НАВЕДЕНИХ У АПА СТИЛУ

1. КЊИГА (МОНОГРАФИЈА)

Презиме, Иницијал имена. (Година). *Наслов*. Место: Издавач.

1.1. Један аутор књиге:

у тексту: (Mearsheimer, 2001: 95)

на крају рада: Mearsheimer, J. J. (2001). *The Tragedy of Great Power Politics*. New York: W.W. Norton.

у тексту: (Ђурић, 2013: 235)

на крају рада: Ђурић, С. (2013). *Истраживање безбедности – квалитативни приступ*. Београд: Факултет безбедности.

1.2. Више аутора књиге:

у тексту: (Buzan et al., 1998: 126)

на крају рада: Buzan, B., Ole Wæver, O. & de Wilde, J. (1998). *Security: A New Framework for Analysis*. Boulder: Lynne Rienner Publishers

у тексту: (Кековић и сар., 2011: 56)

на крају рада: Кековић, З., Савић, С., Комазец, Н., Милошевић, М., и Јовановић, Д. (2011). *Процена ризика и заштита лица, имовине и пословања*. Београд: Центар за анализу ризика и управљање кризама.

1.3. Без аутора:

у тексту: (American Psychological Association [APA], 2009), све наредне референце могу и као (APA, 2009)

на крају рада: *Publication Manual of the American Psychological Association (6th Edition)*. (2009). Washington, D.C.: American Psychological Association.

2. ДИПЛОМСКИ, МАСТЕР, МАГИСТАРСКИ И ДОКТОРСКИ РАДОВИ

Презиме, Иницијал имена. (Година). *Наслов*. Врста рада (дипломски, мастер, магистарски или докторски рад). Место: Установа где је одбрањен рад.

2.1. Дипломски рад:

у тексту: (Ивковић, 2008: 8)

на крају рада: Ивковић, М. (2008). *Хабермасова концепција системске колонизације света живота*. Дипломски рад. Београд: Филозофски факултет.

2.2. Мастер рад:

у тексту: (Вучић, 2012: 26)

на крају рада: Вучић, С. (2012). *Секуритизација као аналитички оквир националне безбедности*. Мастер рад. Београд: Факултет безбедности.

2.3. Магистарски рад:

у тексту: (Живојиновић, 2008: 72)

на крају рада: Живојиновић, Д. (2008). *Реализам нивоа анализе у међународним односима*. Магистарски рад. Београд: Факултет политичких наука.

2.4. Докторски рад:

у тексту: (Ејдус, 2012: 145)

на крају рада: Ејдус, Ф. (2012). *Узајамно конституисање идентитета политичке заједнице и њене безбедности*. Докторски рад. Београд: Факултет политичких наука.

3. НАУЧНИ РАД (ЧЛАНАК) У НАУЧНОМ ЧАСОПИСУ

Презиме, Иницијал имена. (Година). Наслов. Назив часописа, волумен (број), прва страна чланка-последња страна чланка.

3.1. Један аутор

у тексту: (Kesetovic, 2009: 435)

на крају рада: Kesetovic, Z. (2009). Understanding diversity in policing: Serbian perspectives. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 32(3), 431-445.

у тексту: (Драгишић, 2010: 225)

на крају рада: Драгишић, З. (2010). Национална безбедност – алтернативе и перспективе. *Српска политичка мисао*, 28(2), 217-232.

3.2. Више аутора

у тексту: (Gad & Petersen, 2011: 325)

на крају рада: Gad, U. P. & Petersen, K. L. (2011). Concepts of politics in securitization studies. *Security Dialogue*, 42(4-5), 315-328.

у тексту: (Станаревић и сар., 2012: 155)

на крају рада: Станаревић, С., Гачић, Ј. и Јаковљевић, В. (2012). Интегрисање концепта *safety* и *security* културе у корпоративну безбедност. *Годишњак Факултета безбедности*, 147-163.

3.3. Више аутора, онлајн научни часопис

у тексту: (Said & Funk, 2002)

на крају рада: Said, A. A. & Funk, N. C. (2002). The Role of Faith in Cross-Cultural Conflict Resolution. *Peace and Conflict Studies*, 9(1). Преузето 14. новембра 2014. са <http://www.gmu.edu/programs/icar/pcs/ASNC83PCS.htm>

4. САОПШТЕЊЕ У ЗБОРНИКУ СА НАУЧНЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ШТАМПАНО У ЦЕЛИНИ

Презиме, Иницијал имена. (Година). Наслов. У: Назив зборника. (прва страна чланка-последња страна чланка). Место: Издавач.

4.1. Један аутор:

у тексту: (Цветковић, 2002: 37)

на крају рада: Цветковић, В. Н. (2002). Институције, држава, идентитет. У: *(Ре)конструкција институција: годину дана транзиције у Србији*. (стр. 27-42). Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију.

4.2. Више аутора:

у тексту: (Јоветић и Јанковић, 2011)

на крају рада: Јоветић, С. и Јанковић, Н. (2011). Значај научно-технолошког развоја за друштвено-економски развој земље: статистичко-економетријски модел. У: *Технологија, култура и развој: тематски зборник радова XVIII научног скупа међународног значаја "Технологија, култура и развој"*. (стр. 142-151). Суботица: Удружење "Технологија и друштво"

5. ТЕКСТ ПРЕУЗЕТ СА ИНТЕРНЕТА

Презиме, Иницијал имена. (Година). *Наслов*. Преузето датум. са Интернет адресе

5.1. Један аутор:

у тексту: (Žižek, 2013)

на крају рада: Žižek, S. (2013). *Die Krise des Westens betrifft sowohl Demokratie als auch Finanzwirtschaft*. Преузето 14. новембра, 2013., са <http://www.egs.edu/faculty/slavoj-zizek/articles/die-krise-des-westens-betrifft-sowohl-demokratie-als-auch-finanzwirtschaft/>

5.2. Више аутора:

у тексту: (Cha & Friedhoff, 2013) или (Cha & Friedhoff, 2013, 14. новембар)

на крају рада: Cha, V. & Friedhoff, K. (2013). Ending a Feud Between Allies. *The New York Times* [онлајн], стр. А1. Преузето 15. новембра 2013, са <http://www.nytimes.com/2013/11/15/opinion/ending-a-feud-between-allies.html>

Где се најчешће налазе библиографски подаци извора које користимо?

Библиографски подаци које наводимо у академском раду доступни су нам унутар саме књиге, часописа, зборника, онлајн артикла итд. Примера ради, уколико поседујемо штампани примерак књиге коју наводимо као коришћени извор, потражићемо *CIP* каталошки запис, који се обично налази на самом почетку или крају књиге. *CIP* запис изгледа овако:

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

323.1:72

ЕРИКСЕН, Томас Хилан
Etnicitet i nacionalizam / Tomas Hilan Eriksen ; s
engleskog prevela Aleksandra Bajazetov-Vučen. –
Beograd: Biblioteka XX; Beograd : Knjižara
Krug, 2004 (Beograd : Čigoja štampa). – 344 str.
; 17 cm. – (Biblioteka XX vek; 143)

Prevod dela: Ethnicity and Nationalism / Thomas
Hylland Eriksen. – Tiraž 1000. – Bibliografija :
str. 303-327

ISBN 86-7562-037-3

а) Етницитет б) Етничке групе с) Национализам
COBISSCP-ID = 116466700

Из овог примера можемо да видимо да је аутор књиге Томас Хилан Ериксен, да је назив књиге "Етницитет и национализам", издавач је Библиотека XX век: Књижара Круг, као и да је књига издата 2004. године у Београду. Пошто је у питању монографија (књига) са једним аутором, наводимо је на следећи начин:

у тексту: (Ериксен, 2004: 51)

на крају рада: Ериксен, Т. Х. (2004). *Етницитет и национализам*. Београд: Библиотека XX век: Књижара Круг.

Идентификација библиографских података радова објављених у научним часописима или зборницима радова је такође једноставно, будући да су назив, број, волумен и други подаци обично наведени на самим корицама или већ на првој страници публикације.

ПРИЛОГ:

ЛИНКОВИ ДОМАЋИХ НАЈЂЕШЋЕ КОРИШЋЕНИХ ИНТЕРНЕТ СЕРВИСА:

http://www.vbs.rs/cobiss	<i>COBISS</i> (Кооперативни <i>online</i> библиографски систем и сервис) обједињује активности и библиографско-каталожке базе података више од 150 библиотека у Србији. Овај систем садржи базу података о више од 2.614.000 библиографских јединица (идентификације тих јединица, њихов распоред по библиотекама и тренутни статус – у библиотеци или на позајмици; доступно само у читаоници или могуће коришћење ван библиотеке).
http://kobson.nb.rs	Конзорцијум библиотека Србије за обједињену набавку (<i>KoBSON</i>) је развио сервис који корисницима академске мреже (библиотеке факултета или универзитета) омогућава бесплатан приступ научним радовима у пуном тексту из готово свих часописа са <i>SCI (Science citation index)</i> листе. Преко Кобсона се такође могу претраживати домаћи и страни репозиторијуми одбрањених мастер, магистарских и докторских теза.
http://scindeks.ceon.rs	На сајту Српског цитатног индекса (<i>SCIndeks</i>) су реферисани готово сви радови из домаћих научних часописа у последњих десетак година. Поред основних идентификационих података о чланку, на сајту су садржани апстрактни радова и цитирани извори у раду (метаподаци), а веома често и цео рад у <i>PDF</i> формату.
http://www.doiserbia.nb.rs	На сајту ДОИ Србија садржани су пуни текстови свих домаћих научних чланка који имају <i>DOI (Digital Object Identifier)</i> број.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ

Новембар, 2013